

и пр. *ib.* 1873 р. 222. Мрьсны дни и празници послѣ рождество Христово до Водокръщѣ, що наричять и вълчи празници, куполанъ и проч. *Пк.* 10. Прѣзь Ноемврїа мѣсяца празнувать вълчи-тѣ праздни-цы еднѣ недѣлѣж. Прѣзь тѣя дни овчеркыны-тѣ жены врьзвать ножи-цы-тѣ си и дарацы-тѣ си да ся врьзани на вълцы-тѣ устата. Нищо не работять въ тѣя дни, а особенно глѣдять и пазять да не рабо-тять дрехы за мѣжъ-тѣ си, катѣ вѣрвать, че тая дреха, коя-то е на-правена прѣзь тѣя дни, вълци-тѣ ѣ быле раскѣсвали. *Ч.* 40—41. (*Въ Свищовѣ*) отъ 10-ый Ноемврїа, до 17-ый, жены-тѣ не работять, нѣ празнувать тѣя 6 деня, коя-то наричять „вълчи праздни-цы“. Прѣзь тѣя дни не шѣжъ мѣжъ дрѣха, — за да не ги ядѣть вълцы; най-много пазять да не отворять ножицы, за да ся заклѣчатъ уста-та на вълцы-тѣ, та да не имъ ядѣть добытъкъ-тѣ. *ib.* 57. *Ср. подъ сл.* св. Власть. *Наименованіе примѣнно и къ другимъ срокамъ, напр. къ м. Январю, какъ явствуетъ изъ мѣста Пк. 10.*

Вълчица *с. ж.* волчица: Тѣе хора—ако бы бѣле воспитани отъ вълчицы или отъ мечки, то тѣе би са научили да вѣять, да лаятъ и др. т. *З.* 149.

Вълчо лико *названіе растенія, тождественно именуемаго и по русски волчье-лыко Darline Mezereum у Дала I, стр. 206:* Мода-та да подвѣржаваме шѣта си на различни мѣчения (н. п. на хардаренните нагрѣвания, на шпанските мухи, на вълчото лико и др. т.). *З.* 344.

Вълшба *с. ж.* чары, колдовство: Бабата вече видѣ, че не ще да ся заврѣши работа безъ вълшбѣ. *Р.* 16. Боянъ научилъ ся ѣ на вълшбѣ. *Р.* 35.

Влюбѣ са *м. св.* Влюбамъ са *м. дл.* влюбляюсъ: Годеникъ-тъ почти всѣкой день минува по край ѣмѣжъ-тѣ на годеницѣ-тѣ си, коя-то за да го виждѣа и да ся влюбѣа по-сърдечно въ него. *Ч.* 72. Влюбихъ ся въ тѣзи засмѣнѣ долини. *РС.* 59. Нарциссъ са влюби безумно въ собственната си хубость. *Т.* 135.

Влюнчѣ са (*londja ieri, s. t. Assemblée, réunion, colloque nocturne*) *м. св.* соберусъ: Зимали сѣкой, кой колко *мои* (може) да носи, Земали и са влюнчели, Тръгнали да си излизать—Сички-тѣ Лозанъ извади, Пакъ ми ги Лозанъ причете,—Пакъ седемдесетъ и седемъ, Сички-тѣ тварни влюнчени! Пакъ ми ги Лозанъ причети,—Пакъ седемдесетъ и седемъ, Сички-тѣ тварни влюнчени! *Ч.* 312.

Вмерисвамъ *м. дл. ср. знач.* отзываюсъ запахомъ, пахну: Кой-то готви госбѣ-тѣ си съ трескы, нему ся и вмерисѣа на дымъ. *Ч.* 173.